

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy v právní věci

žalobkyně: **CC INTERNET s. r. o.,**
IČ: 287 21 021,
se sídlem v Praze 1, Kaprova 42/14, Staré Město, 110 00
zastoupená JUDr. Ing. Václavem Štraserem, advokátem
se sídlem v Praze 1, Na Florenci 15, 110 00

proti
žalovanému: **Český telekomunikační úřad,**
se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219, 190 00

v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedkyně Rady žalovaného ze dne 15. 7. 2020, č. j. ČTÚ-24 826/2019-603

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhala zrušení rozhodnutí předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu (dále též „žalovaný“) ze dne 15. 7. 2020, č. j. ČTÚ-24 826/2019-603, kterým byl zamítnut rozklad žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného. Rozhodnutím prvostupňového správního orgánu bylo rozhodnuto o tom, že se žalobkyně dopustila přestupku podle ustanovení § 118 odst. 1 písm. b) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (dále jen „ZEK“).

pokračování

Žalobkyně se podle správních orgánů měla dopustit přestupku tím, že v rozporu s článkem 2 písm. b) body b) a c) všeobecného oprávnění k využívání rádiových kmitočtů a k provozování zařízení pro širokopásmový přenos dat v pásmu 2,4 GHz až 66 GHz využívala k provozování čtyř vysílacích rádiových zařízení čtyři rádiové kmitočty vně budovy. Za tento přestupek byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 59 000 Kč a dále povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

Žalobní body

2. Žalobkyně ve své žalobě uvedla, že je podnikatelkou internetové služby v Chomutově. V rámci své činnosti vlastní několik zařízení sloužících k využívání rádiových kmitočtů v předepsaných kmitočtových pásmech. Dne 30. 9. 2013 uzavřela za účelem provozování a poskytování datových a telekomunikačních služeb se Střední školou technickou v Mostě dohodu o umístění telekomunikačních zařízení. Dne 5. 7. 2017 žalobkyně uzavřela dohodu o umístění telekomunikačních zařízení se společností WAFFIN Group, s. r. o. Dne 2. 1. 2018 žalobkyně se společností WAFFIN Group uzavřela smlouvu o provozu telekomunikačních zařízení, na základě které jí žalobkyně poskytla vlastněná rádiová zařízení v Mostě. Společnost WAFFIN Group za úplatu převzala odpovědnost za jejich provoz a správu.
3. Žalovaný v rámci správních řízení opakovaně konstatoval, že je na základě nepřímých důkazů spolehlivě prokázáno, že provozovatelem rádiových zařízení umístěných na střechě Střední školy technické v Mostě, je žalobkyně. To žalobkyně odmítá. Štítky na vysílacích zařízeních bez dalšího neznamenaají, že by vysílací zařízení provozovala právě žalobkyně. Zpočátku sice ano, ale na základě smlouvy se výhradním provozovatelem stala společnost WAFFIN Group. V rozhodné době nebyla žalobkyně provozovatelkou vysílacích zařízení. Žalobkyně toto své tvrzení dokládá „*Smlouvou o provozování telekomunikačního zařízení*“ ze dne 2. 1. 2018.
4. Dále žalobkyně uvedla, že jí žalovaný v rámci napadeného rozhodnutí vytkl, že nijak nevysvětlila okolnost, jak došlo k tomu, že krátce po doručení protokolu o kontrole byla tři vysílací zařízení přeladěna na správnou frekvenci. Žalobkyně nemá žádný zájem na tom, aby vysílací zařízení byla provozována v rozporu se všeobecným oprávněním, a proto po doručení protokolu informovala jednatele WAFFIN Group o možném porušení podmínek všeobecného oprávnění. Žalobkyně proto předpokládá, že společnost WAFFIN Group po upozornění přeladila vysílací zařízení na správnou frekvenci.
5. Žalobkyně dále namítla, že si správní orgány měly vyjádření od společnosti WAFFIN Group vyžádat a nekonstatovat bez dalšího účelovost tvrzení žalobkyně. Správné označení účastníka je jednou z podstatných náležitostí řádného procesu, za který odpovídá jakožto správní orgán žalovaný. Žalobkyně v této souvislosti odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 24. 10. 2013, sp. zn. 5As 17/2013. Žalovaný proto ve věci postupoval v rozporu se zásadami činnosti správních orgánů.
6. Závěrem své žaloby žalobkyně soudu navrhla zrušit jak rozhodnutí žalovaného o rozkladu, tak rozhodnutí prvostupňové.

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření nejprve odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje ...

pokračování

8. Podle žalovaného mohou být pro účely uznání viny použity jak důkazy přímé, tak důkazy nepřímé. Nepřímé důkazy nejsou ve vztahu k přímým a priori podřadné. Lze jimi prokázat vinu stejně jako s důkazy přímými, ovšem za podmínky, že vzájemně propojený, nepřerušovaný, resp. uzavřený řetězec těchto důkazů jinou alternativu nepřipouští. Žalovaný proto nesouhlasí s žalobkyní, že štítky na předmětných vysílacích rádiových zařízeních nemohou prokázat, že tato zařízení provozovala právě žalobkyně. Tyto štítky tvoří spolu s ostatními důkazy propojený řetězec, který nepřipouští jinou alternativu, než vinu žalobkyně.
9. Dohoda mezi žalobkyní a společností WAFFIN Group ze dne 5. 7. 2017, kterou žalobkyně ve správním řízení předložila, hovoří výlučně o tom, že společnost WAFFIN Group je oprávněna umístit na adrese Dělnická 48, Most, blíže nespecifikované technologie v maximálním počtu deseti kusů. Žádnou jinou smluvní dokumentaci v průběhu správního řízení žalobkyně nepředložila.
10. Žalovaný dostal své povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalobní tvrzení je vzhledem ke skutkovému stavu a všem okolnostem nutno shledat jako irelevantní a nevěrohodná. Žalovaný také uvedl, že je otázkou, k čemu by společnost WAFFIN Group, jež se dle dostupných zdrojů původně zabývala pohostinstvím v Chomutově, byla rádiová zařízení umístěná na střeše školy v Mostě. Tato společnost nikdy nefigurovala v evidenci podnikatelů v elektronických komunikacích a s největší pravděpodobností nemá personální ani technické vybavení k takové činnosti. Podle žalovaného se tak žalobkyně snaží pomocí účelové smluvní dokumentace zakrýt skutečnost, že to byla ona, kdo byl skutečným provozovatelem rádiových vysílacích zařízení.
11. Na podporu tohoto tvrzení přiložil žalovaný kopii sdělení Římskokatolické farnosti Vtelno u Mostu a vyjádření žalobkyně ze dne 30. 6. 2020. Podle žalovaného jde o identický případ, kdy žalobkyně v jiném správním řízení také tvrdí, že není vlastníkem ani provozovatelem rádiových vysílacích zařízení umístěných v horní části věže kostela Povýšení sv. Kříže v obci Vtelno, a že jejich provozovatelem je společnost WAFFIN Group. Ze sdělení farnosti však vyplynulo, že technici, kteří jezdí pracovat s vysílacím zařízením, se vždy ohlašují jménem společnosti žalobkyně, vždy příjízdní v automobilech, které jsou označeny symboly žalobkyně, veškerá komunikace je vedena s žalobkyní a nic nenaznačuje účast dalšího subjektu.
12. Vyžádat si vyjádření společnosti WAFFIN Group by nebylo podle žalovaného účelné a jednalo by se o nadbytečný úkon, jelikož žalovaný zjistil skutkový stav, z něhož bez jakýchkoliv pochybností vyplynulo, že skutečným provozovatelem předmětných vysílacích zařízení je žalobkyně.
13. Závěrem svého vyjádření žalovaný navrhl, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl.

Řízení před správním orgánem

14. Ze spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:
15. Český telekomunikační úřad provedl dne 12. 6. 2018 monitorování vysílacích rádiových kmitočtů elektronických komunikačních zařízení pro širokopásmový přenos dat v kmitočtovém pásmu 4900 MHz až 6100 MHz v Mostě - Velebudice, v místě parkoviště hypermarketu Albert. Tímto monitoringem zaznamenal provoz čtyř zařízení, které

Shodu s prvopisem potvrzuje ...

pokračování

vysílaly rádiovými kmitočty, které jsou ale podle podmínek všeobecného oprávnění č. VO-R/12/09.2010-12 určeny pouze pro použití uvnitř budovy. O těchto skutečnostech byl sepsán záznam o monitorování rádiového spektra č. 1806-085-00/1M.

16. Dne 22. 6. 2018 prvostupňový správní orgán provedl další monitorování a lokalizoval provoz čtyř zařízení na střeše budovy Střední školy technické. Tato zařízení byla zdokumentována, o čemž byl sepsán záznam o monitorování rádiového spektra č. 1806/085-01/1M. Součástí tohoto záznamu je i fotodokumentace. Na zařízeních byly nalepeny štítky s obchodní firmou žalobkyně a telefonním kontaktem na žalobkyni.
17. Další monitoring provedl prvostupňový správní orgán dne 16. 8. 2018. O tomto měření byl sepsán záznam o monitorování rádiového spektra č. 1806-085-02/1M.
18. Dne 21. 8. 2018 zahájil prvostupňový správní orgán u žalobkyně kontrolu, která měla za cíl zkontrolovat dodržování podmínek všeobecného oprávnění č. VO-R/12/09.2010-12.
19. Dne 23. 8. 2018 byl sepsán protokol o kontrole č. 1806-085-03/1K. V něm prvostupňový správní orgán konstatoval porušení podmínek všeobecného oprávnění žalobkyně. Žalobkyni byla odeslána výzva k odstranění zjištěných nedostatků. Žalobkyně podala proti kontrolnímu zjištění námitky, ve kterých uvedla, že daná radiová zařízení nevlastní. Žalobkyně podala odpor k výzvě k odstranění zjištěných nedostatků, a uvedla, že si není vědoma, že by porušila podmínky všeobecného oprávnění.
20. Dne 3. 9. 2018 byl proveden další srovnávací monitoring. Pracovníci prvostupňového správního orgánu zjistili, že došlo k přeladění předmětných zařízení, přičemž tři ze čtyř zařízení vysílala na rádiových kmitočtech, které byly v souladu s podmínkami všeobecného oprávnění. O tomto monitoringu byl sepsán záznam o monitorování rádiového spektra 1806-085-04/1M.
21. Prvostupňový správní orgán odeslal osobě „*Krajská majetková, příspěvková organizace*“ (správce objektu Střední technické školy) žádost o poskytnutí informací. Dne 18. 9. 2018 obdržel prvostupňový orgán od této osoby „*dohodu o umístění telekomunikačních zařízení*“ mezi žalobkyní jakožto provozovatelkou předmětných zařízení a Střední školou technickou. Tato smlouva byla podepsána 30. 9. 2013.
22. Prvostupňový správní orgán zaslal dne 20. 9. 2018 žalobkyni vyřízení námitek, ve kterém konstatoval, že její sdělení o neprovozování předmětných vysílacích zařízení je účelové.
23. Dne 29. 10. 2018 provedl prvostupňový správní orgán další monitoring vysílacích rádiových kmitočtů v dané oblasti a provoz předtím detekovaných zařízení již nezaznamenal. O tom byl sepsán záznam o monitorování záznamového spektra č. 1806-085-06/1M.
24. Prvostupňový správní orgán zahájil s žalobkyní správní řízení ve věci přestupku podle § 118 odst. 1 písm. b) ZEK. Dne 10. 5. 2019 pak vydal rozhodnutí č. j. ČTÚ-66 356/2018-635/III. – KoJ. Tímto rozhodnutím bylo rozhodnuto o spáchání přestupku a žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 59 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně rozklad, který byl dne 15. 7. 2020 zamítnut rozhodnutím č. j. ČTÚ-24 826/2019-603. Žalovaný potvrdil rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, podle kterého se žalobkyně dopustila přestupku tím, že v rozporu s čl. 2 písm. b) bodem b) a c) všeobecného oprávnění k využívání rádiových kmitočtů a k provozování zařízení pro širokopásmový přenos dat

Shodu s prvopisem potvrzuje ...

pokračování

v pásmu 2,4 GHz až 66 GHz využívala k provozování čtyř vysílacích rádiových zařízení čtyři rádiové kmitočty vně budovy.

Řízení před soudem

25. Při ústním jednání dne 18. 3. 2021 zástupce žalobkyně uvedl, že žalobkyně na podané žalobě trvá a odkazuje na její písemné vyhotovení. V dané věci musí být pro závěr o deliktní odpovědnosti konkrétní osoby prokázáno, kdo je provozovatelem daného zařízení. Žalobkyně již od září 2019 tvrdí, že provozovatelem není, označila třetí osobu, která podle jejího názoru je oním provozovatelem. Správní orgán však bezdůvodně žalobkyni neuvěřil a své rozhodnutí vystavěl na nepřímých důkazech, s nimiž se žalobkyně podrobně v žalobě vypořádala. Žalobkyně nepopírá uzavření nájemní smlouvy se střední školou, nepopírá ani zjištění, že na předmětných telekomunikačních zařízeních zůstaly štítky s jejím označením, což přesvědčivě vysvětlila. Ani přeladění kmitočtů na správné frekvence není důkazem proti žalobkyni, protože jednatelé žalobkyně a společnosti WAFFIN Group se znají a jednatel žalobkyně společnost WAFFIN Group upozornil na výsledky kontrolního monitoringu, proto společnost WAFFIN Group provedla přeladění antén. Jiné důkazy žalovaný nepředložil a jeho rozhodnutí stojí na spekulacích. Rovněž pokud jde o kostel ve Vtelně, žalobkyně nepopírá, že uzavřela smlouvu s vlastníkem objektu, ale provoz svěřila společnosti WAFFIN Group. Rovněž je pravdou, že pracovníci žalobkyně jezdí do Vtelna, protože žalobkyně má na objektu i svá zařízení. To však neznamená, že společnost WAFFIN Group neprovozuje zařízení žalobkyně na stejné adrese. Žalobkyně není a nebyla v době kontroly provozovatelem daných zařízení, a proto není subjektem, s nímž mělo být řízení vedeno.
26. Zástupce žalovaného správního orgánu u jednání soudu uvedl, že stanovisko žalovaného se nemění. Navrhl zamítnutí žaloby, neboť bylo prokázáno, že žalobkyně je provozovatelem daných kontrolovaných telekomunikačních zařízení. Společnost WAFFIN Group není evidována jako podnikatel s předmětem činnosti podle zákona o elektronických komunikacích a v řízení bylo zjištěno, že nemá pracovní ani technické vybavení na činnost podle tohoto zákona. Žalobkyní předložené důkazy jsou účelové a žalovaný její tvrzení odmítá. Žalovaný veden evidenci provozovatelů telekomunikačních zařízení, v níž společnost WAFFIN Group uvedena není a z jejího výpisu z obchodního rejstříku je zřejmé, že vůbec nemá zapsán předmět podnikání.
27. Soud při ústním jednání provedl jako důkazní prostředky listiny přiložené žalobkyní k žalobě, které nebyly součástí správního spisu. Jednalo se o „*smlouvu o provozování telekomunikačních zařízení*“ ze dne 2. 1. 2018 a ze dne 2. 1. 2020. Soud rovněž provedl jako důkazní prostředky listiny předložené žalovaným. Jednalo se o „*sdělení Římskokatolické farnosti Vtelno u Mostu*“ a vyjádření žalobkyně ze dne 30. 6. 2020. Obě listiny přiložené žalovaným k vyjádření k žalobě jsou součástí správního spisu vedeného v rámci jiného správního řízení se žalobkyní u žalovaného. Soud rovněž ověřil prostřednictvím webové stránky tvrzení žalovaného o tom, že společnost WAFFIN Group není vedena v evidenci provozovatelů telekomunikačních zařízení.
28. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními orgány obou stupňů z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době

Shodu s prvopisem potvrzuje ...

pokračování

vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního předpisů, „s. ř. s.“). Věc soud posoudil takto:

Včasnost žaloby

29. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo žalobkyni doručeno dne 15. 7. 2020. Podle ustanovení § 72 s. ř. s. je lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dva měsíce od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. Žaloba byla k soudu podána datovou schránkou dne 14. 9. 2020 a byla tak podána včas.

Právní úprava

30. Podle § 118 odst. 1 písm. b) ZEK se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku, pokud poruší některou z podmínek všeobecného oprávnění podle § 10 odst. 1 ZEK. Za tento přestupek lze uložit pokutu do 50 milionů Kč nebo do výše 10 % z čistého obrátu pachatele přestupku (§ 118 odst. 23 písm. c) ZEK).
31. Podle § 10 odst. 1 ZEK stanovuje Český telekomunikační úřad ve všeobecném oprávnění konkrétní podmínky týkající se např. interoperability služeb a propojení sítí nebo zajištění integrity veřejných komunikačních sítí a prevenci elektromagnetického rušení mezi sítěmi nebo službami elektronických komunikací.

Právní posouzení důvodnosti žalobních bodů soudem

32. Žalobkyně ve své žalobě tvrdila, že žalovaný ve správním řízení spolehlivě neprokázal, že by žalobkyně byla provozovatelkou předmětných vysílacích zařízení.
33. Soud po provedeném dokazování a prostudování správního spisu dospěl k závěru, že žalobkyně provozovatelkou vysílacích zařízení byla a správní orgány ve správním řízení správně došly k závěru, že se žalobkyně dopustila přestupku podle ustanovení § 118 odst. 1 písm. b) ZEK.
34. Ze správního spisu plyne, že žalobkyně ve správním řízení předložila pouze „dohodu o umístění telekomunikačních zařízení“ ze dne 30. 9. 2013 a ze dne 5. 7. 2017. Listiny s názvem „smlouva o provozování telekomunikačních zařízení“ ze dne 2. 1. 2018 a ze dne 2. 1. 2020 přiložila žalobkyně až k žalobě v rámci řízení před soudem.
35. V souladu s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10As 24/2015 - 71, dostupným – stejně jako všechna zde citovaná rozhodnutí tohoto soudu na www.nssoud.cz - městský soud předložené listiny jako důkazní prostředky během ústního jednání provedl, navzdory tomu, že nebyly žalobkyní předloženy ve správním řízení.
36. V případě přestupků musí soudy (v mezích žalobních bodů) ve správním soudnictví zkoumat, zda správní orgány ve správním řízení zjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu), a to bez ohledu na způsob obhajoby obviněného z přestupku. Ve výše zmíněném usnesení rozšířený senát Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) zdůraznil, že i při důkazní pasivitě účastníka řízení mají správní orgány povinnost v řízení opatřit dostatečné množství důkazů, objasňujících skutkový stav věci.
37. Soud v posuzované věci dospěl k závěru, že správní orgány dostatečné množství důkazů, objasňujících skutkový stav věci, opatřily a zjistily stav věci, o němž nejsou důvodné

Shodu s prvopisem potvrzuje ...

pokračování

pochybnosti. Na tomto závěru nic nezměnily ani žalobkyní předložené listiny a to z důvodů specifikovaných níže v tomto rozsudku.

38. Soud zejména zdůrazňuje, že v případě řízení o přestupcích je možné vycházet jen z nepřímých důkazů. Z rozsudku NSS ze dne 3. 5. 2007, č. j. 8As 10/2006 – 48, však plyne, že nepřímé důkazy, z nichž je dovozována odpovědnost za přestupek, musí tvořit „*ucelený logicky provázaný důkazní řetězec, v němž žádný důkaz nezpochybňuje pravost, věrohodnost a přesvědčivost důkazů ostatních.*“
39. O takový logicky provázaný důkazní řetězec nepřímých důkazů se jedná právě v posuzovaném případě.
40. Ze správního spisu vyplývá, že prvostupňový správní orgán provedl ve dnech 12. 6. 2018, 22. 6. 2018 a 16. 8. 2018 monitorování vysílacích rádiových kmitočtů elektronických komunikačních zařízení pro širokopásmový přenos dat v kmitočtovém pásmu 4900 MHz až 6100 MHz v Mostě – Velebudice v místě parkoviště Hypermarketu Albert. O monitorování byly sepsány protokoly. Na základě provedených měření zjistil prvostupňový správní orgán, že čtyři zařízení umístěná na střeše Střední školy technické v ulici Dělnická 48 jsou provozována v rozporu se všeobecným oprávněním č. VO-R/12/09.2010-12. Tuto skutečnost ostatně žalobkyně ani v řízení před správními orgány, ani v řízení před soudem, nezpochybňovala.
41. Správní orgány následně dospěly k závěru, že předmětná zařízení provozovala žalobkyně. Vyšly z několika nepřímých důkazů, ze kterých označení žalobkyně za provozovatelku těchto zařízení logicky vyplývá.
42. Za prvé, z pořízené fotodokumentace (záznam č. 1806-085-01/1M) plyne, že na vysílacích zařízeních byly nalepeny identifikační štítky žalobkyně, včetně jejího telefonního čísla. Lze přisvědčit žalobkyni, že identifikační štítky bez dalšího nemusí znamenat, že předmětná zařízení provozovala žalobkyně. Správní orgány však nevyšly při svém závěru o spáchání přestupku pouze z této pořízené fotodokumentace.
43. Prvostupňový správní orgán totiž od provozovatele Střední technické školy (nacházející se na adrese Dělnická 48, Most), na jejíž střeše byla vysílací zařízení umístěna, obdržel smlouvu mezi žalobkyní a touto školou s názvem „*Dohoda o umístění telekomunikačních zařízení*“ ze dne 30. 9. 2013. V této smlouvě je žalobkyně označena jako „*provozovatel sítí a bezdrátových sítí sloužících k přenosu dat a připojení k síti internet.*“ Dále je zde uvedeno, že žalobkyně „*má zájem využívat prostory střešní nástavby administrativní budovy a vyhrazený ocelový stožár umístěný na střešní nástavbě poskytovatele za účelem provozování a poskytování datových a telekomunikačních služeb.*“
44. Tvzení žalobkyně, že předmětná zařízení žalobkyně pronajala společnosti WAFFIN Group, a že tedy zařízení v rozhodné době neprovozovala, pokládá soud stejně jako správní orgány za nevěrohodné.
45. Podle „*Dohody o umístění telekomunikačních zařízení č. 2017001*“ ze dne 5. 7. 2017 (předložené žalobkyní už ve správním řízení) měla společnost WAFFIN Group uhradit žalobkyni za v dohodě nespécifikovaná zařízení v max. počtu 10 kusů nájemné ve výši 70 000 Kč bez DPH. Podle této dohody však mělo být nájemné splatné „*nejpozději v den ukončení této*

Shodu s prvopisem potvrzuje ...

pokračování

smlouvy.“ Dohoda přitom byla uzavřena na dobu pěti let. Až do roku 2022 tedy nemusela mezi žalobkyní a společností WAFFIN Group podle této dohody proběhnout žádná platba, což soud považuje za v obchodních vztazích značně nestandardní. Dále podle „*Smlouvy o provozování telekomunikačního zařízení*“ ze dne 2. 1. 2018 měla žalobkyně společnosti WAFFIN Group hradit 4 Kč bez DPH za každý započatý měsíc provozu zařízení. Společnost WAFFIN Group měla dané zařízení provozovat za cenu pouhé 1 Kč bez DPH ročně. Podobně podle „*Smlouvy o provozování telekomunikačního zařízení*“ ze dne 2. 1. 2020 měla žalobkyně společnosti WAFFIN Group hradit 5 Kč bez DPH za každý započatý měsíc provozu zařízení. Společnost WAFFIN Group měla dané zařízení provozovat za cenu pouhé 1 Kč bez DPH ročně. Žalobkyní předložené smlouvy se proto soudu jeví jako účelově vyhotovené a nevěrohodné. Důkazy, ze kterých ve správním řízení žalovaný vyšel, jsou naproti tomu ucelené a logické. Závěr správního orgánu o účelovosti tvrzení žalobkyně podpořilo i vyjádření administrátora farnosti Vtelno ze dne 14. 9. 2020 z jiného správního řízení vedeného proti žalobkyni u žalovaného, ve kterém žalobkyně používá stejnou argumentaci.

46. Jak vyplývá z listin, předložených žalovaným v řízení před soudem, konkrétně ze sdělení Římskokatolické farnosti Vtelno u Mostu ve spojení s vyjádřením žalobkyně ze dne 30. 6. 2020, žalobkyně používá stejné argumenty i v jiném správním řízení vedeném se žalobkyní u žalovaného.
47. I v tomto jiném správním řízení (č. j. ČTÚ-31 192/2020-635) se jedná o provoz rádiových vysílacích zařízení porušující podmínky všeobecného oprávnění. Konkrétně se jedná o zařízení nacházející se v horní části kostela Povýšení sv. Kříže v obci Vtelno (Most). Žalobkyně v tomto řízení opět tvrdí, že není provozovatelkou předmětných zařízení, a že provozovatelkou je společnost WAFFIN Group. Z vyjádření administrátora farnosti Vtelno ze dne 14. 9. 2020 však plyne, že Římskokatolická farnost Vtelno u Mostu má 1) smlouvu o provozu telekomunikačních zařízení na věži kostela uzavřenou se žalobkyní, 2) technici, kteří jezdí pracovat s tímto zařízením, se vždy ohlašují jménem žalobkyně a vždy přijíždění v automobilech, které jsou označené zřetelnými symboly žalobkyně, 3) veškerá komunikace ohledně zařízení je vedena mezi farností a žalobkyní, přičemž nic nenasvědčuje účasti dalšího subjektu a 4) žádný jiný subjekt ve věži kostela podobné zařízení neprovozuje. Kromě toho i platba nájemného probíhala vždy z bankovního účtu žalobkyně.
48. Ze všech těchto důvodů soud dospěl k závěru, že je argumentace žalobkyně, spočívající v tvrzení, že předmětná zařízení na střeše Střední technické školy, neprovozovala, nevěrohodná. Soud musí přisvědčit žalovanému, že o tomto závěru, svědčí i skutečnost, že společnost WAFFIN Group podle dostupných evidencí provozovala v rozhodné době pohostinství v Chomutově a provozem rádiových zařízení se nezabývala. Rovněž skutečnost, že krátce po doručení protokolu o kontrole byla tři vysílací zařízení přeladěna na správnou frekvenci, vypovídá o tom, že žalobkyně byla provozovatelkou těchto zařízení. Sama o sobě by tato skutečnost samozřejmě pro označení žalobkyně za provozovatelku předmětných zařízení nepostačovala. Ve spojení se všemi dalšími okolnostmi však má soud za to, že správní orgány prokázaly vinu žalobkyně dostatečným způsobem a objasnily skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
49. Pokud jde o námitku žalobkyně, že žalovaný ve věci neoznačil správně účastníka řízení, když za účastníka označil žalobkyni, a nikoliv společnost WAFFIN Group, považuje soud i tuto Shodu s prvopisem potvrzuje ...

pokračování

námítku za nedůvodnou. Jak bylo uvedeno výše v tomto rozsudku, žalovaný správně dospěl na základě provedeného dokazování a všech informací založených ve správním spise k závěru, že žalobkyně byla provozovatelem vysílacích zařízení a dopustila se přestupku. Žalovaný proto správně označil žalobkyni jako účastníka řízení a soud v tom neshledává žádné pochybení.

Závěr a náklady řízení

50. Soud po posouzení žalobních námitek žalobkyně došel k závěru, že jsou nedůvodné a rozhodl proto podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. tak, že žalobu zamítl.
51. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší.
52. Ve věci měl plný úspěch žalovaný správní orgán, který požadoval paušální náhradu nákladů řízení nezastoupeného účastníka řízení. Žalovanému však nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Přestože tak žalovaný požadoval náhradu účelně vynaložených nákladů řízení stanovenou paušální částkou podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., soud ji nepřiznal, neboť dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2015, čj. 6As 135/2015 – 79, ve správním soudnictví nelze aplikovat ustanovení § 151 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů – „o. s. ř.“, a taktéž nejsou na správní řízení přenositelné důvody nálezu pléna Ústavního soudu ze dne 7. 10. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 39/13, publikovaného pod č. 275/2014 Sb. Městský soud v Praze v této souvislosti poukazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, čj. 7Afs 11/2014 – 47, v němž bylo konstatováno, že rovnost účastníků řízení podle § 36 odst. 1 s. ř. s. není nikterak narušena, pokud žalovanému správnímu orgánu není v soudním řízení správním, ve kterém měl plný úspěch, přiznána paušální náhrada nákladů řízení. Nejvyšší správní soud zastává názor, že pokud ve správním řízení vystupuje jako účastník správní orgán v oboru své působnosti, není v zásadě důvodně vynaloženým nákladem, ani pokud se nechá v takovém řízení zastoupit. Povinnost správního orgánu jím vydané rozhodnutí hájit na soudě proti správní žalobě, totiž představuje samozřejmou součást povinností plynoucích z běžné správní agendy. Tedy s ohledem na judikaturu správních soudů žalovanému by nemohla být přiznána paušální náhrada nákladů, ani pokud by byl zastoupen advokátem, natož v případě, kdy zastoupen není.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje ...

pokračování

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 18. března 2021

Mgr. Marek B e d ř i c h
předseda senátu